

Forbund, som ikke har saa forfærdelig meget at gøre med de Folk, det her drejer sig om, skal have Indstillingsret. Jeg kan ikke se dette som andet end som et Forsøg fra Ministeriets Side paa at tvinge Organisationen igennem. Vi har det ogsaa i et andet Lovforslag, som den højtærede Socialminister har forelagt, nemlig Loven om Bedriftsraad. Dér skal denne vidunderlige Institution kun tilkomme de organiserede Arbejdere, alle andre skal sættes udenfor, kun de organiserede Arbejdere skal delagtiggøres i den højtærede Socialministers Goder. Det er altsaa et Forsøg paa at tvinge Organisationen igennem. Vi har altid anerkendt Organisationsretten, og det vil vi vedblivende gøre, men Udviklingen paa dette Omraade maa ske paa Frivillighedens Grund, ikke gennem Tvangsforanstaltninger.

Til § 18 ønsker jeg at gøre den Bemærkning, at jeg kan ikke se rettere end, at der kunde være god Grund til at indføre en Bestemmelse om, at det fortrinvis eller alene skulde være danske Selskaber, der kom i Betragtning i denne Forbindelse. At det er nationale Selskaber, der skal have med denne Sag at gøre, er noget, man har gennemført i andre Lande, og jeg kan ikke se andet end, at det vilde være rimeligt, om vi paa dette Omraade gik samme Vej.

Med Hensyn til Sætserne baade for Indtægtsgrænserne og de Dagpenge, der skal udbetales, vil jeg sige, at jeg tror ikke, at det konservative Folkeparti vil kunne tiltræde de Bestemmelser, som Socialministeren har foreslaaet. Ser man paa den økonomiske Udvikling her i Landet, maa man jo forstaa det saaledes, at Regeringen er overbevist om, at Priserne skal falde. Ganske vist er Priserne foreløbig steget, men Ministeriet har — saaledes maa man dog forstaa Valutaordningen og hvad der i øvrigt er foretaget — gjort et Arbejde for, at de skal falde. Og hvis den Forventning slaar til, vil jeg for mit Vedkommende sige, at man ikke vil kunne vente fuld Tilslutning fra det konservative Folkeparti til de Sætser, som Ministeren her har foreslaaet.

Der kunde være mange andre enkelte Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre; det, at jeg ikke er kommet ind paa Enkeltheder, hvor vi ikke kan yde Forslaget vor Tilslutning, maa ikke opfattes saaledes, som om vi kun havde Kritik at øve paa de Punkter, jeg har nævnt, men saaledes, at vor Stilling til dette Lovforslag, saaledes som den i øvrigt altid har været, vil være den, at vi gaar med til en velvillig og rent saglig Behandling.

Gamborg: Jeg maa straks trøste den højtærede Socialminister med, at jeg ikke skal gaa i de foregaaende Taleres Fodspor og holde lange Taler. Jeg synes, vi i Fjor ved Behandlingen af et tilsvarende Forslag sagde tilstrækkeligt om Enkeltheder, og vi behandlede yderligere Forslaget nogle Maaneder i Udvalg. Jeg synes derfor, at vi ganske rolig kan overlade de enkelte Paragraffer og Udformningen af dem til det kommende Udvalgsarbejde. Derimod vil jeg gerne opholde mig et Øjeblik ved det samme Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var inde paa, nemlig den højtærede Ministers Skrivelse til Arbejderforsikrings-Raadet og en tilsvarende til Livsforsikringsraadet.

Jeg skal ikke komme ind paa det principielle Spørgsmaal om Statsdrift ved denne Lejlighed, jeg synes heller ikke, Lejligheden indbyder dertil, og det kan vi altid komme til at drøfte. Det er jo ogsaa et Spørgsmaal, der har været drøftet og praktiseret i Aarhundreder uden Held for Staten nogetsteds. Jeg vil dér gerne henvise til en rigtig fornuftig Bog af Redaktør Christian Thorsen om Muligheden af et Livsforsikringsmonopol. Det vil maaske interessere den højtærede Minister at læse den, hvis han ikke kender den i Forvejen.

I den omtalte Skrivelse, der desværre er optrykt som Bilag til Lovforslaget og dermed offentliggjort, taler den højtærede Socialminister om „den Utryghed, der i de senere Aar har indsneg sig i Befolkningens Syn paa Forsikringsvæsenets Ordning her i Landet“. Jeg vil gerne til Belysning af den her supponerede Utryghed give et Par Tal, som jeg synes viser, i hvilken Grad den højtærede Socialminister her ser fejl paa Sagerne. Hvis man gaar til den vigtigste og betydningsfuldeste Gren af Forsikringsvæsenet, nemlig Livsforsikringen — jeg kan maaske her indskyde, at den pligtige Ulykkesforsikring er en ganske lille bitte Enklave af det Forsikringsvæsen, som den højtærede Socialministers Skrivelse behandler —, er der her i Landet tegnet over 1 Million Policer til et samlet Forsikringsbeløb af halvanden Milliard Kroner. Og det sker Aar for Aar i stigende Grad, den Tillid, Befolkningen viser os, er ikke aftagende, tværtimod. Der er tegnet 61 000 Livrenter med en aarlig Udbetaling af 25 Mill. Kr., og Folk faar virkelig aarlig disse 25 Millioner uden nogen som helst Betænkelighed fra Livsforsikringsselskabernes Side. Befolkningen betalte i aarlige Præmier 60 Millioner, og de samlede Indtægter for